

τὰ 25 % διὰ τὰς II τάξεως· διετήρησε δὲ δι' ἀμφοτέρω 60 %.

Τὸ κεφάλαιον τῶν ἔργων πρὸς ἀρωγὴν τῶν ἀέργων διετέθη εἰς τὰς νέας ὁδοὺς τῶν κοιμητηρίων τοῦ Κέντ καὶ Ἐσσεξ, ὧν ἡ ἐκτέλεσις προχωρεῖ κανονικῶς (ἄρα Ἀρχιμήδους αἱ νέαι μεγάλαι ὁδοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐκ τῶν περιοδικῶν ἔτος ΚΓ' σελ. 73 Σεπτέμβριος 1922) καὶ ἐν ἄλλαις ἐπαρχίαις καὶ ὑπολείπονται ἀκόμη ἐκ τοῦ ὀρισθέντος κεφαλαίου ἔξ 6.000.000 λιρῶν τὰ ὑπόλοιπα.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐγένοντο δυνάμει τοῦ νόμου περὶ ἀρωγῆς τῶν ἀέργων πλεῖστοι ἀπαλοτριώσεις διὰ τὴν ὁδοποιίαν.

Αἱ δὲ εἰσπράξεις τοῦ Ταμείου τούτου ἴσαν 10.200.000 λιρῶν τῶν φορολογηθέντων ὀχημάτων ἀνερχομένων εἰς

873.655 αὐτοκίνητα ὀχήματα

269.200 ἵπποκίνητα »

Τὰ ἔξοδα συλλογῆς τῶν τελῶν ἀνῆλθον εἰς 290.000 λίρας ἤτοι 3 % τοῦ εἰσπραχθέντος.

Ἡ νέα ταξινόμησις τῶν ὁδῶν εἰς I καὶ II τάξεως συνετελέσθη· ἐδόθησαν δὲ ἀριθμοὶ εἰς τὰς ὁδοὺς, ὡς εἰς ἄλλας χώρας. Πρὸς βελτίωσιν τῶν ὁδογεφυρῶν ἐμελετήθη πρότυπον φορτίον, προβλεπομένου ὅτι, αἱ γέφυραι δεόν νὰ κατασκευάζονται πρὸς ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν ἑκατὸν τοῦλάχιστον ἑτῶν· ἐλήφθη δὲ ὡς βάσις μία ἀτμήλατος ἄμικτα ἔλκουσα τρία ὀχήματα, ἐκ τῶν ἤδη διαδεδομένων ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀξυθθέντος τοῦ φορτίου κατὰ 50 % διὰ τὰς τρώσεις.

Ἡ ἀρκετὰ βαρεῖα φορολογία τῶν χρησιμοποιοῦντων τὰς ὁδοὺς ὁρμητικῶν ἀπέδωσε, ὡς βλέπομεν σημαντικὰ ἀποτελέσματα, συγκεντρωθέντων ἄνω τῶν δέκα ἑκατομμυρίων λιρῶν. Σημειωτέον ὅτι αἱ ὀλικαὶ δαπάναι συντηρήσεως, καθαρισμοῦ καὶ γεφυροδοποιίας διὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1919-20, ἴσαν 28,5 ἑκατ. λιρῶν. Ἡ ἀποκέντρωσις εὔρηται εἰς τὴν βάσιν τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, δημιουργηθέντος ἐνὸς ἐπιθεωρητοῦ εἰς τὸ Ἐδιμβούργον καὶ τμηματορχῶν μηχανικῶν ἐπὶ τῶν ὁδῶν εἰς Βριστόλην, Βιομηχάνην, Λήηδς καὶ Κάρδιφ, εἰς δὲ τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν ἐπήχθησαν αἱ ὁδοὶ τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν πέριξ κοιμητιῶν. Οὕτω αἱ τοπικαὶ ἀνάγκαι ἐξετάζονται ἐπιτοπίως. Οἱ τμηματορχαὶ μηχανικοὶ ἐκάστης περιφερείας προεδρεύοντες τῶν συμβουλίῶν τῶν τοπικῶν ὀδικῶν ἀρχῶν ἐπέτυχον τὴν ἐνότητα ἐνεργείας καὶ τὴν ἐπιλυσιν πάσης ἐμφανισθείσης συγκρούσεως συμφερόντων.

Ἐπίσης συμπληροῦντες καὶ διορθοῦντες τὰ ἀποτελέσματα τῆς τοπικῆς πείρας συνδυάζουσι τὴν ἐνότητα μεταξὺ τῆς καθ' ἑαυτὸ ὁδοποιίας καὶ τῆς χαράξεως τῶς πόλεων (town-planning).

Ἐν γένει τὰ ὁδοστρώματα καὶ αἱ κλίσεις τῶν ὁδῶν βελτιοῦνται, αἱ δὲ γωνίαι ἀποστρογγυλοῦνται. Ἐπίσης κατασκευάζονται παρακαμπτήριοι ὁδοί, συνοικισμοί, ὡς καὶ νέα τμήματα μεγάλων ὁδῶν.

—*—*—*—

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Σαπνᾶ Μ. Ingénieur des Mines A. I. L. g. παρὰ τῆ Διευθύνσει τῶν Μεταλλείων τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ἡ ὕδρευσις τῶν Ἀθηνῶν ἀπὸ τὸν Ὑμητιῶν (20 — 40 χιλιάδες κυβικὰ μέτρα ὕδατος ἡμερησίως). Ἀθῆναι 1923, 4ον, σελ. 16, σχ. 2 (γεωλογικὸς χάρτης καὶ τομὴ Ὑμητιοῦ) ἀνατύπωσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Ἑλληνικαὶ Σπουδαί.

Εἰς τὸ ἄνω τεῦχος ὁ κ. Σαπνᾶς ἐκθέτει πῶς κατὰ τὴν γνώμην του εἶναι δυνατὴ ἡ ὕδρευσις τῶν Ἀθηνῶν διὰ τῶν ὑδάτων τῶν πιπτόντων ἐπὶ τοῦ Ὑμητιοῦ καὶ διευθυνομέναν ἐντὸς αὐτοῦ. Μετὰ σύντομον ἀνασκόπησιν τῶν διαφορῶν προταθέντων σχεδίων ὕδρευσεως τῶν Ἀθηνῶν ὑποστηρίζει ὅτι ἡ ὑπ' αὐτοῦ ἐκπονηθεῖσα μελέτη ἄγει εἰς ἀποτελέσματα οἰκονομικῶς πολὺ προτιμότερα καὶ αὐτῆς τῆς τεχνικῆς λίμνης καὶ στηριζόμενος ἐπὶ τῶν ἔργων ὕδρευσεως τοῦ Λαυρίου ἀναπτύσσει τὰ γεωλογικὰ καὶ ὑδραυλικὰ δεδομένα τῆς μελέτης αὐτοῦ.

Τὰ προτεινόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἔργα περιουλογοῦν καὶ διοχετεύσεως ἀποτελοῦνται ἐκ στοῆς μήκους 1000 μέτρων καὶ φρέατος βάθους 30 μέτρων εἰς Πουρναρόρευμα κείμενον εἰς τὸ νότιον πέρας τοῦ Βορρείου Ὑμητιοῦ ἐνθα περατοῦται τὸ ἀντίκλινον ὄπερ ἀποτελεῖ τὴν ἔξαρσιν τοῦ ὄρους τούτου. συλλεγομένων τῶν διηθησομένων ἐντὸς τῶν διαπερατῶν στρωμάτων αὐτοῦ ὑδάτων πρὶν ἢ ἐκβάλλωσι ὑπογείως εἰς τὴν παραλίαν Γλυφάδας. Ἐγκατάστασις ἀντλιῶν ἰσχύος 950 ἵππων θὰ χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἀνύψωσιν τῶν ὑδάτων τούτων μέχρι τῶν δεξαμενῶν τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ τοιαύτη ἰσχύς θὰ ἀρκεῖ διὰ 20.000 μέτρα κυβικὰ ἡμερησίως. Τὸ ὑδραγωγεῖον θὰ ἔχη μήκος δύο ἕως τεσσάρων χιλιομέτρων.

Ἡ δαπάνη τῶν ἔργων ὑπολογίζεται ὡς ἑξῆς :

Φρέαρ, στοῆ, ἀντλίας	
μετὰ τῶν μηχανῶν	543000 χρυσαῖς δρ.
Ὑδραγωγεῖον	600000 » »

Οὕτω ὁ συγγραφεὺς ὑπολογίζει ὅτι ἡ τιμὴ τοῦ ὕδατος κατὰ κηρικὸν μέτρον θὰ εἶναι μόνον 5,5 λεπτῶν χρυσῶν, συμπεριλαμβανομένων τῶν χρεωλυσίων καὶ ἀποσβέσεων.

Ἐν τέλει ὑποδεικνύει ὅτι τὰ ἔργα δύνανται νὰ ἐκτελεσθῶσι τάχιστα, ἤτοι ἐντὸς διετίας μόνον.